

til paa Statteydernes Befostning at forøge Statens Formue. Det er min Tro, at Capitalerne gjøre mere Nytte i Borgernes Lomme, end de gjøre i Statens. Ved at bruge Reservecapitalen, Activerne, til at afbetale Statsgjælden, da hverken forøges eller formindskes Statens Formue; det er blot en ligefrem Omsetning, en ligefrem Afskrivning i saa Henseende. Naar jeg da vil see hen til, hvor meget der iaar er beregnet at skulle bruges til Statsgjældens Afbetaling, da faaer jeg følgende Summe ud: 296,000 Rb. paa den indenlandske Statsgjæld, dernæst lidt over 2 Mill. paa den udenlandske Statsgjæld; men endelig maa man ogsaa tage Hensyn til, hvad der vel ikke staaer opført under samme Post i Budgettet, men som dog ligesaa vel er en Afbetaling af Statsgjælden, den Deel nemlig af de 324,000 Rb., som af Gammelstatten aarlig betales til Nationalbanken, som er en virkelig Afbetaling af Gjæld, og den vil for iaar, hvis jeg ikke har regnet feil — udgjøre 265,000 Rb. Vi skulle altsaa i det kommende Finantsaar afbetale paa vor Statsgjæld 2,576,000 Rb. Hvad er det, man egentlig skal bruge Reservecapitalen til? Til at møde extraordinaire Udgifter med. Naar Forholdene i et Land ere saaledes, at Staten vil bygge Jernbaner, og at Staten maa bygge dem, hvis de i det Hele taget skulle bygges, da staaer det for mig, som om det er en fuldt berettiget Brug af Statens Activer, at benytte dem til at bygge saadanne Jernbaner med. At det er en extraordinair Udgift, herved fremkommer, det kan der ingen Tvivl være om; men dertil kommer tillige, at det ikke er en ligefrem løbende Udgift; det er jo i Virkeligheden kun Erhvervelsen af eet Activ mod et andet; det er en Fastgjøren af Statens disponible Capitaler, hvorved man ikke ret vel kan sige, at Staten som Heelhed betragtes i den henseende som et Tab. Vel er det saa, at disse Jernbaner for Diebliffet og sandsynligvis i længere Tid ikke ville give fuld Rente, men alligevel vil den indirecte Fordeel dog være saa stor — det er i alt Fald det Haab og den Grund; hvorpaa saavel Regjeringen som Rigsdagen har bygget, idet der er bevilget saa

store Pengesummer til disse Arbejders Fremme — at der for Staten i dens Heelhed, ikke alene betragtet fra Statskassens Standpunkt, derved som sagt ikke vil fremkomme noget Tab. Til disse Udgifter vil der ifølge Finantslovsforslaget for det kommende Finantsaar blive brugt 2,825,000 Rb. Af hvad der paa Budgettet benevnes extraordinaire Udgifter, findes der opført i det Hele 997,000 Rb., hvoraf de 100,000 Rb. ere opførte paa Krigsministeriets Budget til extraordinair Anskaffelse af Munderingslager, og den øvrige Sum under § 25 til forskjellige Arbejders Fremme og til forskjellige Anskaffelser, især under Marine ministeriet. Skjøndt denne Sum i og for sig ganske sikkert maa betragtes som extraordinair, saa er jeg dog enig med den høitværdige Finantsminister dert, at man ikke fornuftigvis tør udrede denne Sum af Reservecapitalen, thi vore Forhold ere, i Særdeleshed i Henseende til Forsvarsvæsenet, endnu ikke komne saaledes paa det Rene og Klare, at der ikke kunde ventes Udgifter af lignende Betsaffenhed og maastee endog større i de følgende Finantsaar; men just den Umstændighed, at vi endnu kunne vente at komme til at udrede betydelige Summer til en endnu større Udvikling af vort Forsvarsvæsen, synes mig gjør det tydeligt, at vi ikke leve under saadanne ordinære Fredsforhold, at den Fordring, at vi hvert Aar skulle gaae fremad i vor Status, er berettiget. Vore Forhold ere i det Hele saa extraordinare, at det forekommer mig, at man maa være tilfreds med, at der kan opnaaes en virkelig Balance. Der kunde ganske sikkert gives en tvingendes Nødvendighed for hvert Aar at forøge vor Reservecapital, hvis denne Fond var af et ubetydelig Størrelse, hvis den ikke var stor nok til, at man dog kunde antage, at man med nogenlunde No kunde gaae kommende Begivenheder imøde. Jeg sigter herved naturligvis nærmest til den Størrelse, en saadan Reservecapital burde have, hvis vi kom i Krig. Reservecapitalen er for Diebliffet, det vil sige den 1ste April 1869, angiven at skulle være 51 Millioner, hvoraf imidlertid de 10 Millioner ere udestaaende Fordringer; og hvoraf Finantsministeren har foreslaaet i Løbet af det følgende Finantsaar